veritas dicit: Multi venient ab oriente ⁊ occidente: ⁊ re
cumbent cum abraam ⁊ iacob in regno celorũ: filij autez
regni eijcientur in tenebras exteriores. De longinquo aũt
ad videndũ laçarũ oculos diues leuat: q: dum per dam
natiõis ſue ſupplicia infideles in imo ſunt: fideleſ quoſq;
ante diem extremi iudicij ſuper ſe in requie attendũt: quo
rum poſt gaudia contemplari nullatenus poſſunt. Lon
ge vero eſt qḋ conſpiciunt: q: illuc per meritũ non attin
gunt: In lingua aũt amplius ardere oſtendit: q: infidelis
ppl's verba legis in ore tenuit: que opere ſeruare contem
pſit. ibi ergo amplius ardebit: vbi ſe amplius oñdit ſcire
quod facere noluit. Abraam aũt filiũ eum vocat: quez ta
men a tormẽto nõ liberat: qm̃ huius infidelis populi pa
tres: quia multos a ſua fide deuiaſſe conſiderant: eoſ nul
la compaſſiõe a tormẽtis eripiunt: quos tamen p carnez
filios recognoſcũt. AVG. de que. euan. Quinq; autẽ
fratres quos habere dicit in domo patris ſui: iudeos ſi
gnificauit: qui appellati ſunt qnq;: quia ſub lege detinebã
tur que p moyſen data eſt: qui quinq; libroſ conſcripſit.
CHRY. Uel habuit qnq; fratres. i. qnq; ſenſus qb'
ante ſeruierat: ⁊ ideo laçarũ amare non poterat: quia illi
fratres nõ amant paupertatẽ. Illi te frẽs in hec tormenta
miſerunt: ſaluari nõ poſſunt niſi moriant: alioqn neceſſe
eſt ut fratres habitẽt cum fratre ſuo. Sed quid queris ut
mittam laçarũ: habent moyſen ⁊ ꝓphetas. Moyſes laça
rus paup fuit: maiores diuitias eſſe arbitrat' pauperta
tẽ chriſti ꝙ diuitias pharaonis. Hieremias in lacuz miſ
ſus pane tribulatõis veſcebat: ⁊ omnes ꝓphete iſtos fra
tres docent: ſed iſti fratres ſaluari nõ poſſunt niſi aliquiſ
ab inferis reſurrexerit. Iſti enim fratres antequã chriſt' re
ſurgeret: me ducebant in mortẽ. ille mortu' eſt: ſed iſti fra
tres reſurrexerũt. nunc oculus me' chriſtũ videt: auriſ eũ
audit: tactus amplectitur. Ex hoc aũt ꝙ diximus: locum
determinam' martioni ⁊ manicheo qui deſtruunt vetus
teſtamentũ. Uide ergo quid dicat abraam: ſi moyſen ⁊ ꝓ
phetas nõ audiũt. q. d. Bene facis eum qui reſurrecturuſ
eſt expectando: ſed in illis chriſtus loquit: ſi illos audieſ
⁊ illum auditurus es. GRE. in home. Iudaicus autez
populus quia moyſi verba ſpiritalit intelligere cõtẽpſit:
ad eum de quo moyſes locut' fuerat non puenit. AM.
Uel aliter: Laçarus eſt paup in ſeculo: ſz deo diues. neq;
enim omnis ſancta paupertas aut diuitie crimnoſe: ſed
ſicut luxuria infamat diuitias: ita pauptatẽ cõmendat ſã
ctitas. Siue apoſtolicus aliquis paup in verbo: locupleſ
in fide: qui veraz teneat fidem: verborũ infulas nõ requi
rit. Cui ſimilem illum puto: qui ceſus ſepius a iudeis: vl
cera ſui corpis lambenda quibuſdã velut canib' offere
bat. Beati canes in quos vlcerũ taliũ diſtillat humor: ut
impleat cor: quo cuſtodire domũ: ſeruare gregez: cauere
aſſueſcant lupos. ⁊ quia panis verbũ eſt: fides aũt verbi
eſt. mice velut quedã dogmata fidei ſunt myſteria. ſ. ſcri
pturarũ. Arriani aũt qui ſocietatẽ potentie regalis affe
ctant: ut impugnent eccleſie veritatẽ nonne tibi videnſ in
quadam purpura ⁊ byſſo iacere: qui cum ꝓ veris fuca
ta defundant: diuitib' abundant ſermonib'. Diues here
ſis euangelia multa cõpoſuit: ⁊ pauper fides hoc ſolum
euãgeliũ tenuit quod accepit. Diues philoſophia plures
ſibi deos fecit: pauper eccleſia vnũ deuz nouit: nonne ille
videnſ egene diuitie: ⁊ redundare pauptas. AVG. de
que. euan. Aliter etiã intelligi põt illa narratio: ut laçaruz
dominũ ſignificare accipiam' iacentẽ ad ianuam illi' di
uitis: quia ſe ad aures ſuperbiſſimas iudeorũ: incarnati
onis humilitate deiecit: cupiẽs ſaturari de micis que ca
debant de menſa diuitis. i. querẽs ab eis vel mima ope
ra iuſticie que ſue menſe. i. ſue poteſtati p ſuperbiaz non
vſurparent: que opera ꝙuis mima ⁊ ſine diſciplina per
ſeuerantie vite bone: ſaltem interdum vel caſu facerent:
ſicut mice de menſa cadere ſolent. Ulcera paſſiones ſunt
dñi. Canes qui ea lingebãt: gentes ſunt quos immundos
iudei dicebant: ⁊ tamen paſſiones domini in ſacramẽtis
corporis ⁊ ſanguis eius p totum iam orbẽ ſuauitate de
uotiſſima lambũt. Sin' abrae intelligit ſecretũ pr̃is quo
poſt paſſionẽ reſurgens aſſumptus eſt dñs: quo euz por
tatũ ab angelis: ideo dem̃ puto: quia ipſam receptionem
qua in ſecretũ patris acceſſit: angeli ãnũciauerũt diſcipu
lis. Cetera ſz ſuperiorẽ expoſitionẽ accipi poſſunt: quia ſe
cretũ pr̃is bñ itelligit: vbi etiam ante reſurrectionẽ iuſto
rum anime viuunt cum deo. CA. XVII.

Et ait ad diſcipulos ſuos: Impoſſibile ẽ
ut non veniant ſcandala. Ue autem illi p
quem veniunt. Utilius eſt illi ſi lapis mo
laris imponatur circa collum eius: ⁊ ꝓijciatur in
mare: ꝙz ut ſcandalizet vnũ de puſillis iſtis.

THE. Quia phariſei exiſtentes auari cõuitiabantur
chriſto de paupertate predicanti: induxit parabolã diui
tis ⁊ laçari. Deinde cum diſcipulis confert de phariſeis
indicans eos ſciſmaticos ⁊ diuine vie impeditores eſſe.
vnde dr̃: Et ad diſcipulos ſuos ait: Impoſſibile eſt ut nõ
veniant ſcandala. i. impedimenta bone ⁊ deo placite cõ
uerſatiõis. CHRY. Sunt aũt duplicia ſcãdala: quorũ
hec quidẽ diuine glorie refragant: hec vero ꝓdeunt ſolũ
ad irrogandũ fratribus ipedimentũ. nam excogitatiões
hereſum ⁊ quicunq; ꝯtra veritatẽ fit ſermo: diuine glorie
refragant. Non tamen ad p̃ſens memorari videnſ huiuſ
modi ſcandala: ſed magis ea que contingũt inter amicoſ
⁊ fratres: ſicut iurgia: detractiões: ⁊ huiuſmodi. vnde po
ſtea ſubdit: Si peccauerit in te frater tuus. THE. Uel
dicit: ꝙ neceſſe eſt emergere multa p̃dicatiõis ⁊ veritatis
obſtacula: ſicut phariſei impediebãt chriſti p̃dicationez
Querũt aũt aliqui: Si neceſſe eſt ut veniãt ſcandala: cur
dñs arguit ſcãdalorꝫ auctorẽ: Sequit eni: Ue aũt illi per
quẽ veniũt. Quicqd eni parit neceſſitas veniale eſt. Sed
attẽde ꝙ neceſſitas iſta ex libero arbitrio ſortit originez
videnſ eni dñs qualiter hoieſ innituns malo: nec ꝓponũt
aliquid boni: dixit ꝙ ꝙtũ eſt ex ꝯſequẽtia corꝫ que vidẽt
neceſſe eſt ꝯtingere ſcãdala: ſicut ſi medic' vidẽs quenq̃
mala dieta vtentẽ dicat: neceſſe eſt hũc egrotare. ⁊ iõ idu
centi ſcãdala ve dicit: ⁊ penã ei cominat dicẽs: Utilius ẽ
illi ſi lapis molaris iponat circa collũ eius: ⁊ ꝓijciatur i
mare: ꝙ ut ſcãdaliçet vnũ de puſill' iſtis. BED. Scõm
morẽ ꝓuincie paleſtine loquit: cum maiorũ criminũ apõ
veteres iudeos fuerit pena: ut in ꝓfundũ ligato ſaxo de
mergerent. ⁊ reuera vtiliuſ eſt innoxiũ pena ꝙuis atrociſ
ſima tpali vitã finire corporeã: ꝙ fratri nocentẽ mortem
aĩe mereri perpetuã. Recte aũt qui ſcandaliçari põt puſil
lus appellatur. qui eni magn' eſt: qḋcũq; viderit: qḋcũq;
paſſus fuerit: nõ declinat a fide. Inquantũ ergo ſine pec
cato poſſum' euitare ꝓximorꝫ ſcandalũ debem'. Si aũt
de veritate ſcandalũ ſumit: vtilius pmittit ſcandalum ꝙ
veritas relinquat. CHRY. Per ſcandaliçantis autem
penam brauiũ ſaluantis addiſce. niſi eni vnius aĩe ſal' eēt
ſibi nimiũ cure: nõ cõminaret ſcãdaliçantib' tantã penã.

Attendite vobis. Si peccauerit in te frater tu
us: increpa illum: ⁊ ſi penitentiam egerit: dimitte
illi. Et ſi ſepties in die peccauerit in te: ⁊ ſepties in
die conuerſus fuerit ad te dicens: Penitet me: di
mitte illi.

AM. Poſt diuitẽ q̇ cruciat in penis: ſubiacet p̃ceptũ
venie largiende his qui ſe ab errore ꝯuertunt: ne que de
ſperatio nõ reuocet a culpa. vnde dr̃: Attendite vobis.
THE. q. d. Neceſſe eſt ſcãdala ꝯtingere: nõ tñ neceſſa
riũ eſt vos perire ſi peccaueritis: ſicut nõ eſt neceſſe oues
perire lupo veniẽte: ſi vigilet paſtor. Et qm̃ multe ſũt ſcã
daliçantiũ differẽtie: quidã eni ſunt inſanabiles: quidam
ſanabiles. Et ideo ſubiungit: Si peccauerit in te frater

nus increpa illum: ⁊ ſi penitentiam egerit dimitte illi.
AMBRO. Ut neq̄ʒ difficilis venia nec remiſſa ſit in
dulgentia: neq̄ʒ auſtera percellat inuectio: vel conniuen
tia: nō inuitet ad culpam. vnde ⁊ alibi dicitur: Corripe
ipm̄ int̄ te ⁊ ipm̄ ſolū. plꝰ eni ꝓficit amica correctio q̄ ac
cuſatio tribulenta. Illa pudorē incutit: hec indignatiōem
mouet: ſeruetur potius qō ꝑdi metuat q̄ mouet. Bonuʒ
quippe eſt ut amicū magis te qui corripit credat: q̄ inimi
cū. facilius eni ꝯſilijs acquieſcit: q̄ iniurie ſuccumbitur.
Infirmꝰ cuſtos diuturnitatis eſt timor: pudor aūt bonuſ
magr̄ officij. q̄ eni metuit reprimit: nō emēdat. Pulchre
aūt poſuit: Si peccauerit in te. Nō enim eſt equa ꝯditio
in deū hoīemq̄ʒ peccare. BED. Intuendū eſt aūt q̄r nō
paſſim peccāti dimittere iubet: ſed penitentiā agenti. hoc
enim ordine ſcandala declinari poſſumꝰ: ſi nullū ledamꝰ
ſi peccantē zelo iuſticie corripimꝰ: ſi penitenti miſericor
die viſcera pādimꝰ. THE. Sed quereret aliq̄s: Si cū
pluries indulſerim fratri: iterū fit nocuus q̄d agendū eſt
ſecū? Ideo qōni huic r̄ndēs ſubdit: Et ſi ſeptieſ in die pec
ca. in te: ⁊ ſepti. i die ꝯuer. fue. ad te dicēs: peni. me: dimit
te illi. BED. Septenario numero nō venie dande imi
nus ponit: ſed vel oīa petā dimittēda: vel ſemꝑ penitenti
dimittēdū ꝑcipit. Solet eni ſepe per ſeptē cuiuſq̄ʒ rei aut
tp̄is vniuerſitas indicari. AM. Uel quia ſeptima die
requieuit deꝰ ab opibꝰ ſuis poſt hebdomadā iſtiꝰ mūdi re
q̄es nobis diuturna ꝓmittit: ut queādmodū mala iſtius
mūdi opa ceſſabūt: ita ēt vindicte ſeueritas ꝯquieſcat.

Et dixerūt apoſtoli dn̄o: adauge nobis fideʒ
Dixit aūt dn̄s: Si habueritis fidem ſicut granuʒ
ſynapis diceretis huic arbori moro eradicare: et
trāſplantare in mare: ⁊ obediet vobis.

THE. Audiētes diſcipuli dn̄m de q̄buſdā arduis diſ
ſerentē puta de pauptate ⁊ ſcandalis euitādis petunt ſibi
fidem augeri: ꝑ quā poſſent pauptateʒ ſeq̄. nihil eni adeo
cultū ſuggerit pauptatis: ſicut credere ⁊ ſperare in dn̄o:
⁊ ut ꝑ fidē ſcādalis valeāt reſiſtere. vn̄ dr̄: Et dixe. apoſ.
do. adau. no. fidē. GRE. xxij. mora. Utq̄ʒ iam accepta
ꝑ initiū fuerat: quaſi ꝑ augmentū graduū ad ꝑfectionē ve
niret. AVG. de que. euan. Pōt q̄dē intelligi hāc fidē ſi
bi augeri poſtulaſſe q̄ credunt: ea que nō vident: ſʒ tn̄ dr̄
etiā fides rerū: q̄n nō verbis ſʒ ipſis rebꝰ p̄ntibꝰ creditur
qō futurū eſt: cū iam ꝑ ſpēm manifeſtā ſe ꝯtēplandū ꝑbe
bit ſcis ipa dei ſapia: ꝑ quā facta ſunt oīa. THE. Dn̄s
aūt oſ̄dit eis q̄ bene peterēt: ⁊ q̄ credere deberēt ꝯſtant
oſ̄dēs eis q̄ fides multa pōt. vn̄ ſequit: Dixit aūt do. Si
ha. fi. ſi. gra. ſy. di. huic ar. mo. era. ⁊ trāſplā. i ma. ⁊ obe.
vobis. Duo magna ꝯcurrūt in idē: trāſpoſitio radicati in
terra: ⁊ plātatio in mari. q̄d eni in vndiſ plantat: ꝑ q̄ duo
virtutē fidei manifeſtat. CHRY. Mentionē aūt facit
ſynapis: q̄r eius granū: ⁊ſi ſit puū q̄titate: eſt tn̄ ptāte vir
tuoſius oībꝰ. Inſinuat igit̄ q̄ minimū ſue fidei magna pōt.
Si aūt morū nō trāſpoſuerūt aplī: nō calūnieris. nō eniʒ
dixit Trāſferetis: ſʒ Trāſferre poteritis ſʒ noluerunt: q̄r
opꝰ nō erat cuʒ maiora fecerint. Queret aūt aliq̄s: Quō
chriſtus dicit minimā ptē eſſe fidei q̄ morū vel montē pōt
trāſponere cū paulus dicat: hāc eſſe oēm fidē q̄ montes
trāſfert. Dicendū igit̄ eſt q̄ aplꝰs attribuit toti fidei mōtē
trāſponere nō tanq̄ tota fides ſolū hoc poſſit: ſʒ q̄r hoc
carnalibꝰ magnū videbat̄ ꝓpter eminētiā corpis. BED.
Uel fidē ꝑfectā dn̄s hic grano ſynapis ꝯparat eo q̄ ſit in fa
cie humilis: ⁊ in pectore feruens. Myſtice aūt ꝑ morum
cuiꝰ colore ſanguineo fructꝰ ⁊ virgulta rubēt euāgelium
crucis exprimit̄ q̄ ꝑ fidē aplorū de gente iudeorū in qua
velut in ſtirpe generis tenebat̄: verbis ꝑdicatōis eradica
ta ⁊ in mare gentiū plātata eſt. AM. Uel hoc dr̄ quādo
fides ſpm̄ excludit immundū. nam fructus mori primo
albet in flore qui inde iam formatus erutilat: maturitate
nigreſcit. diabolus quoq̄ʒ ex albenti angelice flore natu

re ⁊ poteſtate rutilanti preuaricatione deiectus: tetro in
horruit odore peccati. CHRY. Morum etiāʒ diabo
lo aptabis. nam ſicut mori frondibus vermes alunt: ſic
diabolus per cogitatōes exortas ab eo: alit nobis vm̄ē
perpetuum: ſed hanc morum poteſt fides ab animabus
noſtris euellere: ⁊ in abyſſum demergere.

Quis autem veſtrum habens ſeruum aran
tem aut paſcentem boueſ qui regreſſo de agro di
cat illi ſtatiʒ tranſi: ⁊ recumbe: ⁊ non dicit: para q̄
cenem: ⁊ precinge te: ⁊ miniſtra mihi: donec man
ducem ⁊ bibam: ⁊ poſt hec tu manducabis ⁊ bi
bes? Nunquid gratiaʒ habet ſeruo illi: quia fecit
que ei imperauerat? Non puto. Sic ⁊ vos cuʒ fe
ceritis omnia que ꝑcepta ſunt vobis dicite ſerui i
utiles ſumꝰ. Quod debuimus facere fecimus.

THEO. Quia fides propriū poſſeſſorē facit diuino
rum mandatoruʒ obſeruatorem: viuificis eum exornās
operibus: exinde videbatur hominēʒ incurrere poſſe ſu
perbie vitiuʒ. vnde premonuit dominus apoſtolos ne ſu
perbiant in virtutibus ſuis per exemplum cōueniens di
cens: Quis autem ve. habens ſeruū aran. aut bo. paſcē.
qui regreſ. de agro di. illi: ſta. tran. ⁊ recumbe. AVG.
de que. euan. Uel aliter. Hanc ergo fidem preſentiſſime
veritatis pleriſq̄ʒ non intelligētibus videri poteſt domi
nus: diſcipulis ſuis non ad id quod petierant reſpondiſ
ſe. Difficile autem mihi apparet niſi intelligamuſ ex fide
in fidem. i. ex fide iſta qua miniſtratur deo: in eam fidem
ſignificaſſe tranſferri vbi fruantur deo. Augebitur enim
fides cum prio verbis predicātibꝰ: deinde rebꝰ apparen
tibus creditur: ſed illa contemplatio ſummā quieteʒ ha
bet: que in eterno dei regno retribuitur. Sūma vero qui
es illa premiū eſt iuſtorum laborum qui eccleſie admini
ſtratione peraguntur. ⁊ ideo quāuis in agro aret ſeruus
aut paſcat: hoc eſt in vita ſeculari: vel terrena verſet ne
gocia: vel ſtultis hominibus tanquaʒ pecoribus ſeruiat
opus eſt ut poſt illos labores domi veniat: hoc eſt eccle
ſie ſocietur. BED. Uel ſeruus de agro egreditur: cum
intermiſſo ad tempus opere predicandi ad conſcientiaʒ
doctor recurrit: ſua ſecum acta vel dicta retractās: cui nō
ſtatim dominus dicit: Tranſi de hac vita mortali. Recū
be. i. i eterna ſede beate vite fouere. AMBRO. Intel
ligitur enim quia nullus recumbit niſi ante tranſierit. de
niq̄ʒ ⁊ moyſes ante tranſiuit ut magnū viſum videret. Si
cut ergo tu non ſolum dicis ſeruo tuo Recumbe: ſed exi
gis ab eo aliud miniſterium: ita nec in te patitur dominꝰ
vnius vſum eſſe operis ⁊ laboris: quia dum viuimꝰ de
bemus ſemper operari. vnde ſequitur. Et nō dicat ei: pa
ra q̄ cenem: ⁊ precinge te: ⁊ miniſtra mihi donec mandu
cem. ⁊ bibam? BED. Iubet parari q̄ cenet: hoc eſt poſt
laborem aperte locutionis humilitatem quoq̄ʒ conſide
rationis proprie exhibere: tali cena dominus paſci deſi
derat. precingi autem eſt mentem humiliataʒ ab omnibꝰ
fluctuantiuʒ cogitationū finibus quibus operuʒ greſſus
impediri ſolet conſtringere. nam qui veſtimēta precingit
hoc agit ne incedens inuoluatur ad lapſum. Miniſtrare
vero deo: eſt abſq̄ʒ gratie eius auxilio nihil viriuʒ habē
ti profiteri. AVG. de que. euan. Miniſtrantibus etiāʒ
hoc eſt euangelizantibꝰ ſeruis ſuis mādcat ⁊ bibit dn̄s
confeſſionem ⁊ fidem gentiuʒ. Sequitur: Et pꝰ hec tu mā
ducabis ⁊ bibes. BED. Quaſi dicat. Poſtquā tue pre
dicationis opere delectatus: tueq̄ʒ compunctionis epu
lis fuero refectus: tunc demum tranſies ⁊ eternis mee ſa
pientie dapibus in eternum reficieris. CIRYL. Docʒ
autem dn̄s q̄ ius poteſtatis dn̄ice: quaſi debita ſubiectio
nē req̄rit a famul: cū ſubdit: Nunq̄d grām hʒ ſuo illi: q̄r
fecit q̄ ſibi impauerat? Nō puto. ꝑ hoc morbꝰ ſupbie tolli
tur. Quid ſupbis: ignoras q̄ ſi nō ꝑſoluis debitū: ꝑiculū

imminet. Si vero perſoluas: nullam gratiam facis: ſecū
dum illud pauli: Si euangeliçauero non eſt mihi gloria:
neceſſitas enī mihi eſt: veh mihi ſi nō euangeliçauero. Cō
ſidera ergo ꝙ qui apud nos dominant: nō referūt grās:
cū aliqui ſubditorū ſtatuta ſibi ꝓſequunt obſequia: ſꝫ ex
beniuolētia ſeplus ſuorū ꝓuocātes affectū: maiorē eis ap
petitū ſeruiēdi aggenerāt. Sic ⁊ de⁹ petit quidēꝫ a nobis
famulatū iure ſeruitij. verū qꝛ clemēs ⁊ bon⁹ ē: honores
laborātib⁹ pollicet: ⁊ ſupeminet ſudorib⁹ ſubiectorū be
niuolētie magnitudo. AM. Nō ergo te iactes ſi bn̄ ſer-
uiſti: qḋ facere debuiſti. Obſequit ſol: obtēpat luna: ſerui
unt angeli: ⁊ nos ergo nō a nobis laudē exigam⁹. vn̄ cō
cludens ſubdit: Sic ⁊ vos cum oīa benefeceritis: dicite:
Quia ſerui inutiles ſum⁹: qꝛ qḋ debuim⁹ facere fecimus
BED. Serui quidē qꝛ ꝑcio empti inutiles: qꝛ dn̄s bono
rū nrorū nō indiget: vel qꝛ nō ſūt ↄdigne paſſiōes h⁹ tpis
ad futurā gloriā. Hec igit eſt i hoīb⁹ fidei ꝑfectio: ſi oīb⁹
q̄ ſunt ꝑcepta ipletis: iperfectos eē ſe nouerint.

Et factum eſt: dum iret ieſus in hieruſalē trāſi
bat per mediā ſamariā ⁊ galileā. Et cum ingrede
ret quoddā caſtellū occurrerūt ei decē viri lepro-
ſi. Qui ſteterūt a longe ⁊ leuauerūt vocē dicentes
Jeſu ꝑceptor: miſerere noſtri. Quos ut vidit dixit
Jte oſtendite vos ſacerdotibus. Et factū eſt dum
irent: mundati ſunt. Un⁹ aūt ex illis ut vidit qꝛ mū
datus eſt: regreſſus eſt cum magna voce magnifi
cans deū. Et cecidit in faciē ante pedes eius grās
agens. Et hic erat ſamaritan⁹. Rn̄dens aūt ieſus
dixit: Nōne decē mundati ſunt? Et nouē vbi ſūt?
Non eſt inuentus qui rediret: ⁊ daret gloriā deo
niſi hic alienigena. Et ait illi: Surge vade: quia fi
des tua te ſaluum fecit.

AM. Poſt ꝑdictā parabolā reꝑhendūt ingrati. dicit
enī: Et fcm̄ eſt dum iret ieſus in hieru. trāſibat p mediā ſa
mariā ⁊ galileā. TYTVS. Ut oñdat ꝙ ſamaritani q
dē beniuoli: iudei vo ꝑdictis bn̄ficiis ſunt ingrati: erat. n.
diſcordia int ſamaritanos ⁊ iudeos: quā ipſe q̄ſi pacifi-
cans int vtroſqꜫ tranſit: ut vtroſqꜫ ↄpingat in vnū nomē
hoīs. CI. Deinde ſuā gloriā ſaluator manifeſtat: attra-
hens ad fidē iſrael. vnde ſequit: Et cū ingrederet qḋdaꝫ
caſtellū: occurrerūt ei decē viri leproſi: ab vrbib⁹ ⁊ oppi
dis expulſi ⁊ q̄ſi imundi ritu legis moſaice. TYTVS
Cōuerſabant aūt ad inuicē: qꝛ fecerat eos vnanimes coi
tas paſſionis ⁊ ꝑſtolabant tranſitū ieſu. Soliciti donec
aduenientē chriſtū viderent. vn̄ ſequit: Qui ſteterūt a lō
ge: eo ꝙ lex iudeorū leprā immūdā iudicat. lex aūt euan
gelica nō externā: ſed internā aſſerit eſſe imūdā. THE.
A longe ergo ſtant quaſi verecūdātes de imundicia que
eis iputabat: putabant enī ꝙ xp̄s nō faſtidiret ad modū
aliorū. ſic ergo abſtiterūt loco: ſed facti ſunt ꝓximi depre
cando. ꝓpe enī eſt dn̄s oībus inuocātib⁹ eū in veritate.
vnde ſequit: Et leuauerūt vocē dicentes: Jeſu ꝑceptor mi
ſerere noſtri. TYTVS. Dicūt nomē ieſu ⁊ lucrifaciūt
rem. nam ieſus intꝑtat ſaluator. Dicunt miſerere nobis
ꝓpter expientiā virtutis eius: neqꜫ argentū petētes: neqꜫ
aurū: ſed ut aſpectū corꝑis ſanū obtineāt. THE. Nec
ſimplr obſecrāt eū: nec rogāt eū ut mortalē: vocāt enī eū
ꝑceptorē. i. dn̄m quo pene vident hūc opinari deum. At
ipſe iubet illis ut oñderent ſe ſacerdotib⁹. vn̄ ſequit: Quō
ut vidit dixit: Jte oñdite vos ſacerdotib⁹. Jpſi enī expie
bant ſi mūdati forēt a lepra vel nō. CI. Lex etiā mūda
tos lepra iubebat offerre ſacrificiū cauſa purgatiōis.
THE. Jubere ergo eis ut irent ad ſacerdotes: nihil ali
ud innuebat niſi ꝙ debebāt curari. vnde ſequit: Et fcm̄ ē
dū irent: mūdati ſunt. CI. Jn quo iudeorūꝫ pontifices
emuli glorie eius cognoſcere poterant, ꝙ inopinate ⁊ mi
rifice ſanati ſunt: concedente chriſto eis ſalutem. THE.
Cum autem decem eſſent: nouem qui iſraelite erant igra
ti fuerūt: ſed alienigena ſamaritan⁹ reuerſus: voces emit
tebat benignas. vnde ſequit: Unus autē ex illis ut vidit
quia mundatus eſt: regreſſus eſt cum magna voce magni
fi. deum. TYTVS. Dedit auteꝫ ei appropinquandi fi
duciam ſuſcepta purgatio. vnde ſequitur: Et cecidit in fa
ciem ſuam ante pedes eius gratias agens. Ex ꝓcubitu ⁊
ſupplicatione: fidem ſuam ſimul cuꝫ beniuolentia pādēs
Sequit: Et hic erat ſamaritan⁹. THE. Hinc poterit qſ
quis conijcere: ꝙ nihil impedit quēquaꝫ placere deo: ſi
de genere ꝓphano ꝓceſſerit: dūmodo bonū gerat ꝓpo-
ſitum. Nullus etiam natus ex ſanctis ſuperbiat: nouē enī
qui iſraelite erant: ingrati fuerunt. vnde ſequit: Reſpōdēs
autem ieſus dixit: nōne decem mundati ſunt: ⁊ nouē vbi
ſunt? Non eſt inuentus qui rediret: ⁊ daret gloriā deo ni
ſi hic alienigena. TYTVS. Per hōc oſtendit ꝙ prom
ptiores ad fidem erant alienigene: lentus enī erat ad fidē
iſrael. vnde ſubditur: Et ait illi ſurge: vade quia fides tua
te ſaluuꝫ fecit. AVG. de que. euan. Myſtice aūt lepro
ſi intelligi poſſunt: qui ſciam vere fidei nō habentes va
rias doctrinas profitent erroris. Non enim abſcondunt
imperitiā ſuam: ſed ꝓ ſumma peritia ꝓferunt in lucem: ⁊
iactantiam ſermonis oſtendunt: coloris quippe vitiuꝫ le
pra eſt. vera ergo falſis inordinate ꝑmixta in vna diſpu-
tatiōe vel narratiōe hoīs tanꝙ in vnius corporis colore
apparentia: ſignificant lepram tanꝙ veris falſiſqꜫ colori
locis: humana corpora variantē atqꜫ maculantē. hi autē
tam vitandi ſunt eccleſie: ut ſi fieri poteſt: longius remo-
ti magno clamore chriſtum interpellent. ꝙ autem ꝑcee
ptorē eum inuocauerūt ſatis puto vere leprā falſaꝫ eſſe
doctrinā: quā bon⁹ ꝑceptor abſtergat. Nullū aūt eorum
qb⁹ hec corꝑalia bn̄ficia dn̄s ꝑſtitit: inueni: miſiſſe ad ſa
cerdotes niſi leproſos. ſacerdotiū enī iudeorū figura fuit
ſacerdotij qḋ ē i eccleſia. Cetera aūt vitia p ſeipm inter⁹
in ↄſcia dn̄s ſanat ⁊ corrigit. Doctrina vō vel imbuēdi p
ſacramenta vel catheciçandi per ſermonē poteſtas eccle
tributa ē. Qui dum irent mundati ſunt: quia gentiles ad
quos venerat petrus nondum accepto baptiſmatiſ ſacra
mento: per quod ſpiritalit ad ſacerdotes peruenit: infuſi
one ſpūſſancti mundati declarant. Quiſquis ergo in ec-
cleſie ſocietate doctrinā itegrā verāqꜫ aſſequat: eo ꝙ ma
nifeſtetur varietate mendaciorū tanꝙ lepra caruiſſe: hic
tamen ingratus deo mundatori ſuo gratiarū agendaruꝫ
pia humilitate non ꝓſternitur: ſimilis eſt illis de quibus
dicit apl's: ꝙ cum deū cognouiſſent: nō ut deuꝫ magnifi
cauerūt aut grās egerūt: ideo tales in nouenario nūero
tanꝙ imperfecti remanebunt. Nouem enī indigēt vno vt
quadā vnitatis forma coagulent ut. x. ſint. Jlle autem q
grās egit: vnice eccleſie ſignificatiōe approbatus eſt. Et
qꝛ illi erāt iudei: amiſiſſe p ſupbiam declarati ſunt regnū
celorū vbi maxime vnitas cuſtodit. Jſte vero qui erat ſa
maritanus qḋ interꝑtat cuſtos: illi a quo accepit tribuēs
quod accepit ſm̄ illud: Fortitudinem meam ad te cuſtodi
am: vnitatem regni humili deuotione ſeruauit. BED.
Cecidit autem in faciem: quia ex malis que ſe perpetraſ
ſe meminit erubeſcit: qui ſurgere ⁊ ire precipitur: quia q i
firmitatem ſuam cognoſcens humiliter iacet: per diuini
verbi ↄſolationē ad fortia opera ꝓficere iubetur. ſi autē
fides ſaluū fecit eum qui ſe ad agendas gratias iclinauit
ergo ꝑfidia perdit eos: qui ō acceptis beneficijs deo da
re gloriam neglexerūt: quapropter fidē p humilitatē au
geri debere: ſicut i parabola ſuperiori decernitur: ita hic
ipſis rebus oſtenditur.

Jnterrogatus autem a phariſeis quando ve
nit regnum dei: Reſpondens eis dixit: Non veni
et regnum dei cum obſeruatione: neqꜫ dicēt: ecce
hic aut ecce illic. Ecce enī regnū dei intra vos eſt.

Ca.XVI.

CIRYL. Cum ſaluator in ſermonibus quos ad alios dirigebat: frequēter regnū dei meminiſſet: ob hoc phariſei eū deridebāt. vñ dr̄: Interrogatus aūt a phariſeis: qñ venit regnū dei qſi irriſorie dicerēt: anteq̄ veniat de quo loqueris: mors crucis te occupabit: dñs aūt patiam oſtēdens: increpatus nō increpat: ſꝫ poti⁹ malos exñtes ſuo nō dedignat rñſo. Sequit. n. Rñdit eis ⁊ dixit: Nō venit regnū dei cū obſeruatiōe. q. d. nō queratis de tēporibus qb⁹ iterꝝ inſtabit tps regni celoꝝ. BE. Illud. n. tps neqꝫ ab hoibus neqꝫ ab angelis pōt obſeruari: ſicut tps incarnatiōis ꝓphetaꝝ: vaticinijs ⁊ angeloꝝ ē manifeſtatū preconijs. vñ ſubdit: Neqꝫ dicēt: Ecce hic: aut ecce illic. Uel aliter: Interrogāt de tpe regni dei qꝛ ſicut infra dr̄: Exiſtimabāt q̄ veniēte hieroſolymā dño cōfeſtiꝫ regnū dei manifeſtaretur. vñ dñs rñdet: q̄ regnū dei nō venit cū obſeruatiōe. CIRYL. Soluꝫ aūt ad vtilitatē cuiuſlibet hois eē fatet illud qḋ ſubdit: Ecce. n. regnū dei intra vos ē. i. in veſtris affectibus ⁊ in ptāte veſtra id capere. pōt. n. qlibꝫ hō iuſtificatus p fidē xpi: ⁊ v̄tutibus ornatus regnū obtinere celoꝝ. GRE. naçan. Uel forſitan regnū nobis inſitū dicit indita aīab⁹ noſtris leticiā p ſpūmſcūm: ea eniꝫ ē velut imago ⁊ arra perennis leticie: qua i futuro ſeculo ſanctoꝝ aīe gaudēt. BE. Uel regnū dei ſeipꝫ dicit itra illos poſitū hoc ē in cordibus eoꝝ per fidem regnantem.

Et ait ad diſcipulos ſuos: Ueniēt dies qñ deſideretis videre vnū diē filij hois ⁊ nō videbitis. Et dicēt vobis: ecce hic ⁊ ecce illic: Nolite ire: neqꝫ ſectemini. Nā ſicut fulgur coruſcans de ſub celo: in ea que ſub celo ſunt fulget: ita erit filius hois in die ſua. Primum autem oportet illum multa pati: ⁊ reprobari a generatione hac.

CIRYL. Quia dñs dixerat: Regnū dei intra vos ē: voluit diſcipulos eē paratos ad patiam: vt effecti ſtrēnui intrare valeāt regnū dei. predicit ergo eis: q̄ anteq̄ de celo veniat: in fine ſeculi pſecutio irruet ſup eos. vñ dr̄: Et ait ad diſcipulos ſuos. Ueniēt dies qñ deſiderent videre vnū diē filij hois: ⁊ nō videbitis: ſignificās q̄ tanta erit perſecutio: q̄ vnū diē eius videre cupiāt: illius. ſ. tpis: quo adhuc ꝯuerſabant cū xpo: ſane iudei xpm multis anguſtiauerūt iproperijs ⁊ iniurijs: ſed in ꝯparatiōe maloꝝ maiorū minora eligenda vident. THEO. Tūc. n. abſqꝫ ſolicitudine viuebāt: xpo eos ꝓcurāte ⁊ ꝓtegēte: ſꝫ futuꝝ erat qñ xpo abſēte traderent periculis: ad reges ⁊ principes ducti: ⁊ tūc tps ꝑmū cuperēt qſi trāquillū. BE. Uel diēꝫ xpi dicit regnū dei qḋ ſperamus futuꝝ: ⁊ bn̄ dicit vnum diē: qꝛ in illa beatitudinis gloria tenebraꝝ iterruptio nulla ē. bonū ḡ ē diē xpi deſiderare: nec tn̄ magnitudine deſiderij nob ſōnia fingere debem⁹ qſi iſtet dies dñi: vñ ſeqt. Et dicēt vobis: Ecce hic: ecce illic: nolite ire: neqꝫ ſectemini. EVSE. q. d. Si adueniēte antichriſto fama de eo volet qſi apparuerit xp̄s: nō egrediamini: neqꝫ ſequamini: nā iποſſibile ē eū q̄ ſemel i terra viſus ē iterꝝ i angulis terre ꝯuerſari. Erit igit hic de quo dr̄ nō ver⁹ xp̄s: manifeſtū. n. ſignū ſecūdi aduentus ſaluatoris noſtri: hoc ē q̄ ſubito totū orbē claritas ei⁹ aduent⁹ replebit. vñ ſeqt: Nā ſic fulgur coru. de ce. in ea q̄ ſub ce. ſūt fulget: ita erit fili⁹ hois i die ſua. Nō. n. apparebit ſup terrā ambulās: ſicut quideꝫ homo cois: ſed vniuerſaliter irradiabit: oñdens cunctis iubar proprie deitatis. BE. Et pulchre ait. Coruſcās de ſub celo: qꝛ iudiciū ſub celo: hoc ē in aeris medio geret: ſcdm illud apli: Simul rapiemur cū illis in nubibus obuiā xpo in aera. Si aūt dñs in iudicio ſicut fulgur apparebit: nullus tunc in ſua mente latere pmittit: qꝛ ipſo iudicis fulgore penetratur. pōt aūt hec dñi reſponſio ⁊ de illo eius aduentu quo quotidie venit in eccleſia accipi. Intātūꝫ. n. ſepe heretici turbauerūt eccleſiam: dicendo in ſuo dogmate fideꝫ xpi manere: vt fideles illoꝝ tpuꝫ deſiderarent dñm vel vno die ſi fieri poſſet redire ad terras: vt ſeipm quō ſe hēāt fidei veritas intimaret: Et nō videbitis inquit: qꝛ non ē opus corporali viſione dñm redibere: qꝛ ſemel p vniuerſū mūdū euāgelij vigorē exhibuit CIRY. Opinabant aūt diſcipuli q̄ vadēs hieroſolymā ſtatim oñderet regnū dei. Hāc igit opinionē reſecās notū facit eis: q̄ primo decebat eū ſalubrē paſſionē ſufferre: deinde ad patrē aſcendere: ⁊ deſup fulgere: vt orbē terrarū in iuſticia iudicet. vñ ſubdit: Primū aūt oꝫ illuꝫ multa pati: ⁊ repro. a gene. hac. BE. Generationē nō tm̄ iudeoruꝫ: veꝝ ēt oium reproboꝝ appellat: a quibus ēt nūc filius hois in corpore ſuo: hoc ē in eccleſia multa patit ⁊ reprobat. Inſerit aūt de ſua paſſione loquens de gloria ſui aduent⁹ vt dolorē paſſiōis ſpe ꝓmiſſe clarificatōis mitigarent: ſimulqꝫ ſeipſos pararent: ſi gloriam regni diligerent mortis non horrere periculum.

Et ſicut factuꝫ ē in diebus noe: ita erit ⁊ in dieb⁹ filij hois. Edebāt ⁊ bibebāt: vxores ducebant: ⁊ dabant ad nuptias vſqꝫ in diē qua intrauit noe in archā: ⁊ venit diluuiū ⁊ pdidit oēſ. Similiter ſicut factū eſt in diebus loth. Edebāt ⁊ bibebant: emebant ⁊ vendebāt: plātabāt ⁊ edificabant. qua die autem exijt loth a ſodomis: pluit igneꝫ ⁊ ſulphur de celo ⁊ omnes perdidit. Secundū hoc erit qua die filius hominis reuelabitur.

BEDA. Aduētū dñi quē fulguri cito tranſuolāti ꝯparauerat: nūc ꝯparat diebus noe ⁊ loth: qñ repētinus mortalibus ſupuenit interitus. vñ dicit: Et ſi. fa. ē i dieb⁹ noe ita erit in die filij hois. CHRY. Quia. n. tūc nō crediderūt ꝯminatorijs verbis: paſſi ſūt repēte reale iudiciū. eorū aūt incredulitas ex aīa lēta ꝓcedebat. nā quecūqꝫ vult aliquis ⁊ intendit: ea ēt expectat. vñ ſequit: edebāt ⁊ bibebant: vxores ducebāt ⁊ da. ad nuptias vſqꝫ in diē qua intrauit noe i arcā: ⁊ venit diluuiū: ⁊ perdidit oēs. AM. Bene cām diluuij de noſtris aſſerit proceſſiſſe peccatis qꝛ deus malū nō creauit: ſꝫ noſtra ſibi merita repererūt nō qꝛ ꝯiugia dānentur: neqꝫ. n. alimenta dānant: cū i iſtis ſucceſſionis: in illis nāe ſubſidia ſint: ſed in omnibus modus queritur. quicquid enim abundantius ē: a malo eſt. BE. Myſtice aūt noe arcā edificat: cū dñs eccleſiaꝫ de xpi fidelibus quaſi lignis leuigatis adunādo ꝯſtruit. quā pfecte ꝯſummatā ingredit: cū hāc i die iudicij p̄ſentia ſue viſionis etern⁹ habitator illuſtrat: ſed cū arca edificatur: iniqui luxuriant: cū vero intrat intereūt: qꝛ qui ſanctis hic certantibus inſultāt: eis illic coronatis eterna damnatōe plectēt. EVSE. Quia vero vſus ē dñs exemplo diluuij ne putaret aliquis futuꝝ diluuiū ex aqua: vtitur ſecūdo exemplo loth docēs modū pditiōis ipſoꝝ: q̄ igne dimiſſo celitus ſupueniet ipſis ira dei. vñ ſubdit. Similiter ſicut factū ē in diebus loth. edebāt ⁊ bibebāt: emebāt ⁊ vendebant: plantabāt ⁊ edificabāt. BE. Pretermiſſo illo infando ſodomoꝝ ſcelere: ſola ea que leuia vl̄ nulla putari poterant delicta ꝯmemorat. vt intelligas illicita quali pena feriant: ſi licita imoderatius acta igne ⁊ ſulphure puniunt Sequit. n. Qua die aūt exijt loth a ſodo. pluit ig. ⁊ ſul. de celo ⁊ oēs perdidit. EVSE. Nō prius dixit ignē celitus decurriſſe ſup ipſos ſodomoꝝ q̄ loth exiſſet ab eis: ſic ⁊ diluuiū nō prius terre incolas perdidit q̄ noe arcaꝫ intraſſet: qꝛ q̄diu noe vel loth ꝯuerſabant cū ipſis: de⁹ nō irrogabat irā: ne vna cū peccatoribus deperirēt. volens aūt eos pdere ſubtraxit iuſtum: ſic ⁊ in ꝯſummatione ſeculi nō prius erit finis q̄ oēs iuſti ſint ſemoti ab ipſis. vñ ſequitur: Scdm hoc erit: qua die filius ho. reuelabit. BE. Quia qui interiꝫ non apparens oia videt: tūc apparens oia iudicabit apparebit aūt iudicaturus eo maxime tpe quo cunctos iudiciorū eius oblitos: huic ſeculo cōſpexerit eē mācipatos. THEO. Poſtq̄. n. venerit antichriſt⁹